

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 1592

Doknr.
670269

Dato
14-03-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 14. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 101 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 101:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke handlepligter en kommune har, når det fremgår af kommunens psykologvurdering, at et anbragt barn eller en ung ikke er velplaceret på en døgninstitution eller et opholdssted? Der henvises til artiklen på ekstrabladet.dk den 12. februar 2023 "Trods advarsler: Kostskolepiger tog deres eget liv"."

Svar:

Indledningsvist kan jeg oplyse, at kommunen, inden der træffes afgørelse om en anbringelse af et barn eller en ung, skal foretage en børnefaglig undersøgelse, hvor barnets eller den unges behov for særlig støtte afdækkes. Ydermere skal der udarbejdes en handleplan efter servicelovens § 140, hvor formålet med anbringelsen beskrives, og hvor der opstilles konkrete mål for barnets eller den unges udvikling og trivsel.

På baggrund af den børnefaglige undersøgelse kan der iværksættes en foranstaltning efter servicelovens § 52, stk. 3, som eksempelvis en anbringelse. Der skal efter 3 måneder laves en opfølgning, hvor det vurderes, hvorvidt foranstaltningen fortsat imødekommer barnets eller den unges behov for støtte. Opfølgning skal herefter ske løbende med højst 6 måneders mellemrum. I forbindelse med opfølgningen skal handleplanen ligeledes revurderes løbende.

Ved anbringelse uden for hjemmet, skal opfølgningen ske på baggrunden af et løbende personrettet tilsyn med barnet eller den unge samt kontakt med forældremyndigheden mindst to gange årligt. Tilsynet sker ved besøg på anbringelsesstedet. Samtaler med barnet eller den unge under tilsynsbesøget skal så vidt muligt ske uden tilstedeværelse af ansatte på anbringelsesstedet.

Opfølgningen skal dermed både ske på baggrund af sagsbehandlerens eget indtryk efter en samtale med barnet eller den unge samt indhentede udtalelser fra eksempelvis anbringelsesstedet eller andre fagpersoner, eksempelvis psykologer mv. Herefter skal kommunen på baggrund af den samlede opfølgning vurdere, hvorvidt anbringelsen fortsat er den rigtige for at kunne imødekomme barnet eller den unges behov for støtte. Dette gælder både i forhold til, om anbringelsesstedet bør ændres, om barnet eller den unge helt bør hjemgives til sine forældre, eller om der eventuelt skal iværksættes supplerende støtte.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister